

РЕШЕНИЕ

№ 1818

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **996** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. С. К., представляван от процесуалния си представител адв. А. Г., срещу решение № 6013 от 28.12.2023 г., постановено по НАХД № 3170 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-000207 от 13.01.2023 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 179, ал. 2, пред. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 200 лева, за извършено нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, както и на основание чл. 174, ал. 3, пред. 1 ЗДвП му е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 24 месеца, за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Смята, че разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП съдържа две деяния, като административният орган не е конкретизирал кое от тях приема за нарушено, което не дава възможност на наказаното лице да разбере в

цялост вмененото му нарушение. Посочването на две алтернативни нарушения, за едното от които е наложено наказанието, сочи на това, че административнонаказващият орган не е наясно за какво точно нарушение налага санкцията – за това, че К. е отказал проверка с техническо средство или за това, че не е изпълнил предписанието за медицинско изследване. Допълва се, че за да се издаде едно НП нарушението следва да бъде безсъмнено установено и съответно да бъде безсъмнено, ясно, точно, конкретно и непротиворечиво описано в НП, така че описанието да съответства на правната норма на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Искане се отсъди да отмени обжалваното решение и процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Г., който моли жалбата да бъде уважена.

Ответната страна в касационното производство - началник група към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София - град, двадесет и седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 01.01.2023 г., около 15.15 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от Околовръстен път към [населено място], Т. К., като водач на лек автомобил „Т. Я.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на С. К., и срещу номер 193, поради движение с несъобразена скорост с интензивността на движение реализира леко ПТП в спрелия пред него в колона лек автомобил „Х. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Водачът К. категорично отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство алкотест-дрегер 7510 с инвентарен номер ARNA-0133 за установяване употребата на алкохол. На същия е издаден ПАМ с № 14 и талон за медицинско изследване № 113671 за МБАЛ „Св. А.“. Лицето не е дало кръв за медицинско изследване. Административнонаказващият орган, въз основа на съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), издал наказателно постановление (НП) № 23-4332-000207 от 13.01.2023 г., с което: 1/ за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП наложил наказание „глоба“, в размер на 200 лева, на основание чл. 179, ал. 2, пред. 1 ЗДвП; 2/ за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП – „глоба“, в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 24 месеца, за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП. Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да потвърди издаденото НП.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

На първо място, разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява

моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лева.

Нормата съдържа два отделни състава на административни нарушения: отказ за извършване на проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози и неизпълнение на предписание за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или наркотични вещества или техни аналози. Осъществяването, на което и да е от горните две нарушения ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя по същата правна норма.

Видно от доказателства по делото, правилно административнонаказващият орган е приел, че е налице първата хипотеза и същата е основание за санкционирането на касатора по чл. 174, ал. 3 ЗДвП. Същевременно, няма данни да е изпълнено и предписанието за медицинско изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта, дадено по време на проверката, поради което и правната квалификация на нарушението по чл. 174, ал. 3 ЗДвП в НП е вярна. Наказание е наложено за реализиран административнонаказателен състав по чл. 174, ал. 3, пред. 1 ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП. Словесно, в АУАН и в НП, ясно е описан отказ да бъде проверен с техническо средство, както и в НП изрично е посочено цифрово предложение 1 на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, поради което несъмнено е за какво е ангажирана отговорността. Описанието на нарушението в обстоятелствената част на наказателното постановление съответства на дадената правна квалификация на деянието - отказ на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол, с което деяние осъществява състава на нарушението по чл. 174, ал. 3 ЗДвП. Законодателят, в разпоредбата на чл. 174, ал. 3 пред. 1 ЗДвП, е предвидил да бъде санкциониран отказа на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство. Повдигнатото административно обвинение е за нарушението, което касаторът безспорно е извършил и за което е санкциониран.

На второ място, съгласно чл. 20, ал. 2 ЗДвП водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. Видно от НП административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана по чл. 20, ал. 2 ЗДвП, тъй като скоростта на управляваното от него пътно превозно средство не е била съобразена с натовареното движение, т.е с характера и интензивността на движението. Изискването за съобразяването на скоростта на движение с посочените фактори е въведено за осигуряване на безопасността на движението. След като скоростта, с която се е движело лицето е направила невъзможно спирането на управляваното от него пътно превозно средство и от това е настъпило пътнотранспортно произшествие, то същата не е била съобразена с интензивността на движението.

В процесния случай, административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана поради несъобразяване на избраната от него скорост със ситуацията на пътя (за да спре пред предвидимо препятствие или създадена опасност за движението,

ПТП). К. е бил длъжен да съобрази скоростта с пътното трасе, интензивността на движението и най-вече със другите участници в движението и да я намали до величина, която да позволи избягване настъпването на вредоносния резултат. Деецът сам се е поставил в невъзможност да избегне произшествието, като не е изпълнил изискванията на чл. 20, ал. 2 ЗДвП и не е могъл да спре или да овладее автомобила, като е предизвикал катастрофа. За нарушението е наложено предвиденото в кореспондиращата му санкционна норма на чл. 179, ал. 2, пред. 1 ЗДвП, административно наказание, което е определено в абсолютен размер.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 6013 от 28.12.2023 г., постановено по НАХД № 3170 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: